

अलक्षित (XANM. ex अ priv. et लक्षित a r. लक्ष् s. त) non visus, non inventus, non deprehensus. H. 1.7.

अलङ्कार (r. कृ praef. अलम् ornare) ornamentum. IN. 5.2.

अलङ्कार m. (r. कृ praef. अलम् ornare s. अ) ornamentum. HIT. 42.1.

अलङ्कृत (r. कृ praef. अलम् ornare s. त) ornatus. N. 2. 11.25.1.

अलम् (r. अल् s. अ cum accus. term.) 1) ornamentum, solum in comp. cum r. कृ. 2) satis, par. DEV. 4.3. 3) particula prohibitiva, cum instrumentali substantivorum abstractorum, vel, quod idem est, gerundio: apage, aufer, absit. DR. 4.20.

अलस (r. लस् laborare, artem exercere, s. अ praef. अ priv.) piger, ignavus, iners.

अलात n. torris.

अलि m. 1) apis. 2) scorio.

अलिञ्जर m. hydria fictilis (Wils. an earthen water jar.) M. 10.

अलिन् m. apis.

अलिक n. frons.

अलीक (ut videtur, ex अ priv. et लीक quod simplex non invenitur) 1) Adj. falsus, non verus. 2) n. falsum, falsitas. UR. 30.8. infr.

अलु f. parva hydria. HIT. 90.15.

अल्प Adj. (v. gr. 251 et 280.) parum, paulum, exiguus. IN. 5.13. N. 25.13. (Huc retulerim lith. *alpstù*, *ap-alpstù* animus me liquit *ich falle in Ohnmacht*; praet. *alp-au*, fut. *alp-su*, v. gr. comp. 498.; *alkstù*, praet. *alk-au*, fut. *alk-su* fame uri ejusdem originis esse videtur, permutatà labiali cum gutturali. Fortasse etiam gr. *ὀλίγος* huc pertinet, mutatà tenui in mediam et inserto *ι* sicut in *ὀλιγός* contra दीर्घ longus.)

अल्पक (a praec. s. क) tenuis, exiguus, vilis. HIT. 14.6.

अल्पकार्य Adj. (BAH. ab अल्प et कार्य n. a r. कृ s. य, faciendum) quod parvi momenti est. N. 21.28.

अल्पदर्शन (parum visus habens, BAH. ex अल्प et

दर्शन n. visus) parum valens visu, parum intelligens, imprudens, stultus. H. 1.45.

अल्पता f. (ab अल्प s. ता) paucitas, exiguitas. HIT. 82.7.

अल्पदुःखता f. Subst. abstr. ab अल्पदुःख parum doloris, s. ता. A. 10.8.

अल्पमूलफलोदक (BAH. ex अल्प et comp. *dvandvico*, constante e मूल n. radix, फल n. fructus et उदक n. aqua) parum radicum, fructuum et aquae habens. H. 1.16.

अल्पिष्ठ (ab अल्प s. इष्ठ) Superlat. vocis अल्प. AM.

अल्पीयस् (ab अल्प s. ईयस्) Compar. vocis अल्प. AM.

अव् 1. P. servare, tueri. NALOD. 4.18. (lat. *aveo*).

अव Praep. praef. (ut mihi videtur a stirpe pronominali अ s. व, sicut एव, इव ab ए, इ; v. gr. comp. 380.) de, ab. (In lingua zendica *av* est pronomen demonstrativum cui respondet slav. *ovo* Th. *ovo* hic, ille, fem. *ova*, neut. *ovo*. Huc etiam trahimus gr. *av* in composito *av-tós* et posteriorem partem vocum *évtaúta*, *évteúta*; porro *av*, *av-ti*, *av-tis*, *av-tis*, *av-te*, *av-tá*, *av* et particulam negativam *é*; lat. *au-t* et *au-tem*, quod posterius suffixo convenit cum कथम् et इत्यम्; nostrum *au-ch*, goth. *au-k*; v. gr. comp. 377. sq.).

अवकर्तन n. (r. कृत् praef. अव s. अन) abscissio. N. 10. 16.

अवकाश m. (r. काश् lucere s. अ) locus, spatium, intervallum. SAK. 56.2. 20.13. 23. infr. UR. 41.8. infr. 66. 15.74.4.

अवक्रय m. (r. क्री emere s. अ) pretium. AM.

अवगम m. (r. गम् ire s. अ) intellectio, intelligentia. HIT. 71.13. BH. 9.2.

अवगाह m. (r. गाह् praef. अव submergi s. अ) 1) actio submergendi. SAK. 17.2. infr. 2) lavatio.

अवग्रह m. (r. ग्रह् prehendere s. अ) contemptio. HIT. 61. 14.

अवज्ञा f. (r. ज्ञा scire) contemptio. HIT. 92.3.

अवज्ञान n. (r. ज्ञा s. अन) id. HIT. 103.4.

अवतंस m. n. (r. तंस् ornare s. अ) 1) annulus auricularis. 2) crista.